

Mijn vader woont in het tuinhuis

DE BEKENDE KINDERBOEKENSCHRIJVER JACQUES VRIENS SCHRIJFT OVER DE GEVOLGEN VAN EEN (V)ECHTSCHIEDING. EEN THEMA WAAR HIJ VOLGENS HET NAWOORD AL LANG OVER WILDE SCHRIJVEN. IN HET VERHAAL STAAT DE TWEELING JOERI EN LARA CENTRAAL.

De vader van Lara en Joeri roept onverwacht tijdens het zondagse toetje: ‘We gaan scheiden.’ De tweeling reageert heel verschillend. Lara probeert het te begrijpen, maar Joeri is woedend.

Iedereen doet zijn best om een vechtscheiding te voorkomen, maar de emoties lopen hoog op, ook tussen Joeri en Lara. Hun thuis is hun thuis niet meer. Ze zitten samen in groep acht en omdat het een bijzonder schooljaar is met veel activiteiten, kunnen ze daar hun sores af en toe vergeten.

Het boek is zo opgebouwd dat de beleving van de tweelingzus en de tweelingbroer apart is beschreven. Om het hoofdstuk is een van de twee aan het woord en zo krijg je beide perspectieven mee. Want beiden hebben een verschillende persoonlijkheid: Joerie is een heetgebakerde jongen die impulsief kan reageren en Lara een zachtaardig meisje dat hecht aan harmonie. Zij reageren heel verschillend op de scheiding van hun ouders.

In het boek schrijft Jacques Vriens over de tweelingband. Positieve dingen en minder positieve dingen. Positief is onder andere het delen van het verdriet en samen opkomen voor hun eigen belangen. “We waren goed in vorm als tweeling,” constateert Joeri toen ze tijdens een gesprek met hun ouders om de beurt vragen op hun ouders afvuurden. Minder leuk zijn de momenten dat ze zich verantwoordelijk voelen voor de ander en zijn gedrag. Vooral Lara vindt het soms lastig dat haar tweelingbroer voor onrust zorgt in de klas. “Of je wilt of niet, je houdt elkaar vaak in de gaten.”

Alle problemen waar de tweeling door de scheiding mee te maken krijgt, brengt de schrijver empathisch in beeld. Vooral de onzekerheid en onrust die het met zich meebrengt voor kinderen als de ouders uit elkaar gaan. Iets wat zij helemaal niet willen. Aan het einde van het verhaal bundelen Joeri en Lara hun krachten. Ze schrijven ‘Een kinderplan’ als reactie op ‘het ouderschapsplan’ die hun ouders samen met een mediator aan het opstellen zijn. In dit plan staat als eerste regel: “We zijn en blijven een tweeling en houden evenveel van pap en mam. We zullen nooit kiezen.” En “Onze verjaardag in maart vieren we samen.” Op deze manier brengt de auteur het belang van de tweelingband mooi in beeld.

De auteur heeft zelf ook een scheiding meegemaakt en als meester heeft hij vaak leerlingen in de klas waarvan de ouders gescheiden zijn. Met zijn boek hoopt hij aandacht te vestigen op de gevolgen voor kinderen. Hij vindt het belangrijk dat er goede regels zijn die kinderen beschermen.

www.villapinedo.nl is een website met veel ervaringsverhalen.

Hester van Wingerden